

GÖÇERLERİN SORUNLARI VE YARI YERLEŞİK İSKÂN LARI ÇALIŞTAYI SONUÇ RAPORU

Düzenleyen: Güneydoğum Derneği

Tarih: 7 Ekim 2011

Yer: TOBB İkiz Kuleler (Dumlupınar Bulvarı No:252 Eskişehir Yolu 9. Km.06530 /ANKARA)

Başlama Saati: 14.00

Bitiş Saati: 19.00

(Çalıştayın görüntü ve ses cd'leri, ihtiyaç duyulması halinde tarafımızdan temin edilebilir)

Katılımcılar

(Katılımcılar, Bakanlıkları temsilen, Kurumları temsilen ve gönüllü katılanlar olmak üzere gruplandırılmış olup, hiyerarşi gözetenmeden listelenmiştir)

Tarım Bakanlığı	- Metin Türker	(Toprak Reformu Gen. Md. Yrd.)
Kalkınma Bakanlığı	- İbrahim Kuzu	(Yerel ve Kırsal Kalkın. D. Bşk.)
	- Özcan Türkoğlu	(Planlama Uzmanı)
Çevre ve Şehircilik Bakanlığı	- M. Ali Nakiboğlu	(Devlet Eliyle İskân Şb. Md.)
	- Yurdagül Saltık	(Ziraat Mühendisi)
Milli Eğitim Bakanlığı	- Sadettin Sabaz	(Müsteşar Yardımcısı)
Çalışma Bakanlığı	- İbrahim Akın	(Dezavantajlı Gruplar Dairesi)
Maliye Bakanlığı	- Hasan Özaba	(Bütçe Gen. Md.lüğü, Daire Bşk)

Urfa Valiliği	- Mehmet Can Hallaç (Urfa Çev. Ve Şehir. Müd.)
Siverek Kaymakamlığı	- Mahmut Hersanlıoğlu (Kaymakam)
Ceylanpınar Kaymakamlığı	- İlker Özerk Özcan (Kaymakam)
GAP BKİ	- A. Mekin Tüzün (Başkan Danışmanı)
TİGEM	- Serap Uzer (Koordinatör)
Harran Ziraat Fakültesi	- İhsan Aslan (Emlak ve İştirakler Dairesi Bşk.)
Dicle Ziraat Fakültesi	- Dr. Kemal Yazgan
	- Yrd. Doç. Dr. Songül Akın

Dr. Abdulkerim Gök	- Şanlıurfa Milletvekili
Nihat Eri	- 22. Dönem Mardin Milletvekili (Güneydoğum Der.)
Öner Ergenç	- 22. Dönem Siirt Milletvekili
Nuri Okutan	- Merkez Valisi (Eski Urfa Valisi)
Halil Işık	- Merkez Valisi (Eski Adıyaman Valisi)
Prof. Dr. Mustafa Gündüz	- Çukurova Ün. (Adıyaman Ün. Eski Rek.)
Sadberk Daşar	- Güneydoğum Der.
Veysi Sayın	- Güneydoğum Der.
Rıdvan Söylemez	- Türkiye Gençlik Konseyi
Musa Yeşiltaş	- Beritan Koop. Bşk
Eyüp Ağan	- Karacadağ Göçeri

Değerlendirme:

Şanlıurfa'da, Harran Üniversitesi Ziraat Fakültesi ile birlikte, birkaç kez yapmış olduğumuz, GAP'ta hayvancılık sorunları konulu çalışmalarımıza göçerleri de dahil etmiştik. Onlarla tanışıklığımız bu şekilde başladı. Bir süre sonra, bizi, sorunlarının çözüm mercii gibi algılamaya başladılar ve kendi mekânlarına giderek onların yaşantılarını görmemizi istediler.

Bu arada gerek Şanlıurfa'da gerekse Siirt'te yaptığımız salon panelleriyle, göçerlerin sorunlarını işledik, çözüm önerileri üzerinde durduk. Şehirden şehre bu çalışmalar için uzanırken kendimizi göç yollarının içinde, göçer kabilelerinin arasında bulduk. Genel anlamda sorunlar ortak olsa da aşiretten aşirete, yöreden yöreye ya da göçerden göçere bazı farklılıklar içermektedir. Örneğin kimisi yarı yerleşik yaşam derken kimisi tam yerleşik hayatı düşünmektedir.

İlk olarak 17 Eylül 2010 tarihinde, kıl çadırda panel yapma fikriyle uzandık Şanlıurfa'dan Karacadağ'ın zirvesine.

Kitaplardaki kadarıyla dağarcığımızda yer alan ve zamanla puslanan bilgiler, merak, araştırma ve çalışmalarla, kitap yazabilecek kadar genişleyebiliyor. Mardin-Diyarbakır-Şanlıurfa üçgeninde yer alan Karacadağ, her üç ile de ayrı bir yamacıyla dahil olmuş.

Bu dağa epeyce aşındım ben aslında. Batman'da görev yapıyorken, memleketim Tarsus'a gidiş-dönüşlerimde bu dağdan geçerdi yolum. Ama kocaman kocaman volkanik taşlarla dolu bu dağın bu kadar muhteşem bir üretim potansiyeli olduğunun farkında değildim.

Kıl çadır paneli oldukça ilginçti ve çok ses getirmişti. Bu çalışmadan hoşnut kalan göçerler bizi mekânlarına tekrar tekrar davet ettiler.

İkinci kez 14 Mayıs 2011 tarihinde, Karacadağ'a gittiğimizde, mevsim artık yaz sayılmasına rağmen soğuk ve yağışlı bir hava vardı. Yerlerin çamur olması ve havanın soğuk, rüzgârın sert esmesi nedeniyle, Karacadağ Kayak Merkezinde bulunan kulübede toplandık. Çok sayıda insanın ayakta ve izdiham halinde toplandığı o kulübede, ortamdaki Devlet yetkilileriyle birlikte göçerleri dinledik, sorunlarını bir kez daha derledik.

Şimdi sıra bu sorunları ilgili makamlara taşımak, çözümü yönünde demokratik baskı uygulamaktaydı. Gerçi daha önceki her iki toplantının sonuç raporlarını da ilgili makamlara sunmuştuk ama hemen netice alınacak gibi gözüküyordu. Dolayısıyla Ankara'da, bir göçer çalıştayını yapmayı planladık.

7 Ekim 2011 günü, Ankara'da, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin ev sahipliğinde bir "Göçer Çalıştayını" düzenledik. Son derece yoğun bir ilgiyle izlenen ve belirlenen süreye sığdırılamayan bir oturumda gerçekleşen çalıştayın oldukça verimli olduğuna inanıyoruz.

İlgili Bakanlıklar, Kamu Kurumları, Sivil Toplum Örgütleri, göçerler ve gönüllü kişilerin katılımcı olduğu çalıştayın, göçerlerle ilgili yaptığımız çalışmaların sonuncusu olması, bundan sonrasında devletin bu sorunun çözümü yolunda mesafe alması dileğiyle, bugüne kadar bu çalışmalarda emeği ve desteği olan herkes ve her kesime teşekkür ediyoruz.

10.10.2011

Duygu Sucuka

Güneydoğum Derneği Başkanı

GÖÇER SORUNLARI

Karacadağ göçerleri

(Göçer Eyüp Ağan'ın sözleri)

- Çocuklar Türkçe bilmiyor, %80'i okuma-yazma bilmiyor. Okul yarım kalıyor.
- Göçerler artık yer bulamıyor. Devlet ya da başkalarının arazisi tapuludur.
- İskân sorunu, yaylaklar sorunu, seyahat sorunları var.
- Televizyon, buzdolabı nedir bilmiyorlar.
- Yaylakların kirası çok yüksek.
- Rehberleri, önlerine düşenleri, sorunlarını çözenleri yok.
- Kışın, kışlaklara indikleri zaman hiç kimse onlara yer vermek istemiyor.
- Yaylada yol yok, iniş çıkışlarda eziyet çekiliyor.
- Süt toplama sorunu var, hayvanlarla taşıyorlar, süt tesisleri yapılmalı.
- Şu an mevsim kışa doğru gidiyor, 20'den fazla ev yaylada, aşağıda yerleri olmadığı için inemiyorlar.
- Koyun desteklemesi kuzular için veriliyor, anaları için verilmiyor.
- Göçerlerin ellerinde bir meslek yok.
- Bugün yağmur olsa, yaylada çadırlardakiler kayak merkezine, asfalta ulaşamazlar çünkü yol yok, her taraf çamur. Göçerleri kışın barındırın. Beritanlılara devlet yer verdi, barındırdı, onlara 50 dönüm de yer verdiler, bize de öyle bir şey yapsınlar.

(Beritan Kooperatifi Başkanı Musa Yeşiltaş'ın anlatımı)

Bingöl-Elazığ-Diyarbakır arasında yaşayan ve Türkiye'nin en büyük göçer topluluğu olan Beritan Aşiretinin 50 binin üzerinde nüfusu, 5 binin üzerinde ailesi vardır.

Göçebe olarak yaşayanlarda okuma yazma oranı %5 ile 10 arasındadır. Devlet tarafından yerleşik hayata geçirilmişlerde ya da kendi imkânlarıyla okuyanlarda bu oran kız ayrımı

olmadan %100 dür. Göçer toplulukları iskân edildikleri zaman okuma yazma sorunu kendiliğinden çözülecektir.

Yerleşik hayat müracaatı sonucunda, 1975 yılından bu yana, 2009 da Elazığ'da 109, Diyarbakır'da 894 olmak üzere, bize toplam 1003 konut tahsis edilmiştir, o da karşılıksız değil, geri ödemelidir. Aksak bir uygulamaya rağmen Beritan Göçerleri diğerlerine göre daha şanslıdır.

Toplu mezarlığı olmayan tek topluluk göçer topluluğudur. Anne-baba ve dedelerimizin mezarlarını bilmiyoruz.

1934 yılında çıkan, 2006 yılında yenilenmesine rağmen 1934 yasasıyla aynı doğrultuda olan yasayla göçerler iskân edilmeye çalışılıyor. Bu doğru değildir. Yeni bir mevzuata, yeni bir düzenlemeye ihtiyaç vardır. 1934 yılındaki göçer 2010 yılındaki göçerle aynı konumda değildir. Ya bu yasayı kaldırın ya da göçeri kandırmayın. Türkiye'de birçok yasalar değişti, Anayasa değişti ama göçer yasası aynı kaldı. Göçer örgütlenmemiştir, gücü yoktur. Bu yasadan bile haberi yoktur, bu yasayı devlet ona öğretmelidir.

İhtiyaç fazlası bütün yaylaklar devlete aittir. Ama bunları şeyhler, ağalar, belediyeler kullanıyorlar, göçerlere satıyorlar. Bingöl'ün Bingöl yaylası para ödemededen kullandığımız tek yayladır.

Göçer desteklenmediği için hayvan sayısı gittikçe azalıyor. Göçerlerin en önemli sorunları kışın kışlaklarının, yazın da yaylaklarının olmamasıdır. Kışın kalınabilecek bir ev, ayrıca 40-50 dönüm tarla vererek devlet göçerleri desteklemelidir.

Göçerin kendi imkânlarıyla yerleşik hayata geçecek durumu yok. Adamın elinde 60-70-100 tane koyunu var, onunla da ancak çocuklarının geçimini sağlıyor.

GÖÇER SORUNLARINA ÇÖZÜMCÜL BAKIŞ

Ortada ciddi bir sorun var. En baştaki sorun kayıttaki sıkıntı. Tarımsal üretimde koşulların daha iyi bir hale getirilmesi için kayıt tutulması gerekir. Kaç hayvan olduğu, üretilen et-süt miktarının ciddi anlamda kayıt altına alınması gerekir.

Üniversiteler tarafından yapılan, çeşitli koyun ırkının nasıl ıslah edilebileceği, buna nasıl destek verilebileceği içerikli eğitim projelerine göçerlerin de dahil edilmesi gerekir. Bu da üniversitelere düşüyor.

Hasat zamanlarında Güneydoğu'dan diğer bölgelere işçi gönderiliyor. Bunlar için seyyar okullar yapılıyor. Bu seyyar okulların, göçerlerin, göç yollarında özellikle kış aylarında kurulması ve eğitimin aksamaması gerekir.

Avrupa ve Asya'da 12 bin çeşit bitki yetişir. Bunun 10 bin çeşidi ülkemizde, 8 bin çeşidi de Doğu ve Güneydoğu'dadır. Göçerlerin hayvanlarının otladığı alanlardaki doğal bitki örtüsü (florası) çok zengindir. Burada üretilen sütler de çok değerlidir. Dolayısıyla göçerlerin ürettiği bu sütler, normal bir süt gibi değil de, özel biçimde reklam çabasıyla, özel pazarlama teknikleriyle çok daha iyi bir fiyata pazarlanabilir.

Göçerler örgütlü değil, en büyük sorunları kooperatif kuramamak. Demokratik ve bilinçli kooperatifçilik yok, var olan da ağanın elinde. Devlet tarafından verilen desteklemeleri ağa

alıyor. Uzun vadeli eğitim programları düzenlenmek suretiyle göçerlerin bilinçlendirilmesi gerekmektedir.

Ceylanpınar Göçerlerinin Sorunları

Ceylanpınar göçerleri 30 yılın üzerinde Ceylanpınar'dadırlar ve buradaki sayıları 5000 civarındadır. Göçerlerin hepsinin kendine özgü, yaşadıkları bölge itibarıyla değişik sorunları vardır. Göçerlerin Ceylanpınar'la ilgili özel bir sorunu var, bu sorun hukuksal bir sorundur. Bu hukuksal sorunun nasıl çözüleceği önemlidir. Göçerler "Ceylanpınar'da devlet işgalcidir, buralar bizim atalarımızın, babalarımızdır" diyor. Oysaki Devlet Üretim Çiftliğinin açmış olduğu davalarla vatandaş işgalci konumdadır. Ceylanpınar'da tapu meselesi var, şu anda %95'inin tapusu yok.

Ceylanpınar'daki göçer sorunu, onların TİGEM arazisinde yerleşik olmaları ve orada işgalci konumunda olmalarıdır. Geçici ve mevsimsel bir iskân değil, kesin iskân istiyorlar. Bu konuda çıkan kanun uygulamaya değer bir sonuç vermiyor.

İlkel koşullarda yaşıyorlar, eğitim ve sağlık açısından önemli gelişmeler var ancak bunlar yeterli değil.

Et fiyatları yükseldiği için ekonomik durumları biraz iyi oldu. Bu vesileyle güneş enerjisi kullanan, arabaya binen, buzdolabı, televizyonu olan var, ancak önemli sosyal sorunları devam ediyor. Onların büyük bir kısmı yaşamlarından memnundur. 2 sene önceki verilere göre nüfusun %90'ı okuma yazma bilmiyor.

Karacadağ Göçerlerinin Sorunları

Karacadağ'ın Urfa Göçerleri, yoğunluklu olarak Urfa'nın Siverek İlçesi sınırları içindedir. Karacadağ göçerleri için yayla yolları çok ciddi problem. GAP İdaresi tarafından yürütülen Entegre Kırsal Kalkınma projesi Urfa ili için Siverek ve Halfeti'de uygulanıyor. Türkiye'nin en büyük ilçelerinden biri ve hayvancılık potansiyeli yüksek olan Siverek'in, birçok alanda olduğu gibi hayvancılık alanında da çok ciddi sorunları, hizmet açığı var.

Sömürüyü engellemek adına kâğıtlar üzerinde kurulmuş kooperatiflerin takibi önemlidir. Birtakım kredi olanakları için kurulmuş gözükken bazı kooperatifleri çok üyeli gözükmelerine rağmen gerçekte öyle olmayabiliyor.

Hazine arazilerine evler yapıp göçerlere verilebilir. Ancak göçerlerin böyle bir bakış açısı yok, bunu kabul etmiyorlar. Bunun sebebi, bize kışlak lazım demeleridir. Siverek Kaymakamlığı'nın kışlak olarak gösterdiği, rakımı en az 1400 metre olan yerlerde kışın hayvancılık yapılamayacağını ileri sürmeleridir.

Vatandaşın düzgün veriler toplanamıyor. Birtakım bilgiler sanki saklanıyor gibi. Önce bir tespit lazım. Hayvan sayısının bilinmesi lazım. Bu işin neticeye ulaşabilmesi için orada yaşayan göçer vatandaşların da yerlerini, her türlü bilgilerini doğru bildirmeleri gerekir. Bu önemli bir sorun. Gerçek veriler kayıt altına alınamıyor. Ne idare ne de vatandaş birbirinden bilgi saklamasa daha iyi olur.

Göçerler devletin temel hizmetlerinden yararlanamıyorlar. Meslekleri yok. Sadece hayvancılık yapmayı biliyorlar. Bazıları, devlet toprak verse, hayvancılığın yanı sıra tarıma da geçecekler. 300-500'e ulaşan hayvanlarını sağlamak ve bu sütü peynire yağa döndürme, bu ürünleri pazarlama işi onların yaşamlarını devam ettirebilmeleri için zorunluluktur. Ürünlerini pazarlama sorunları var. Kredi temin konusunda sorunları var. Çok soğuk hava koşullarında bile çadırlarda yaşadıkları için sorunları var. Kışın meralardan faydalanmak istiyorlar. Ovaya geldiklerinde ovadaki insanlarla sorunları var. Bebek ölümleri fazla, aşı hizmetlerinden yeterince faydalanamıyorlar.

Göçer sorunu yönünden birkaç kritik ilin içinde Siirt de bulunmaktadır. Urfa'nın yanı sıra Siirt'in de göçer sorunu var. Göçer sorunu sadece Cumhuriyetin değil, Osmanlıdan beri olan bir sorundur. Osmanlı iskân politikasını bir argüman olarak değerlendirmiş. Sevdiklerini en iyi yerlere yerleştirmiş. Karadeniz'de bile kışlak, yaylaklar var ama orada göçer konusu yok, oradaki yayla sorunudur. Göçer konusunda karşımızda homojen bir yapı yok. Toroslardaki göçerlerin tamamı yerleşik hayata geçti.

Göçerlerin hayat şartları çok zor. Devlete bağlı olmalarına rağmen, devleti yeterince yanlarında bulamadıklarını düşünüyorlar. Belki sorunlarını çözmek zor gözüküyor ama birkaç basit uygulama yapılırsa sorunlarının %80'i çözülmüş olur. Bazı sorunları yerel yönetimler bile çözebilir. Homojen bir yapı olmayınca yerel yönetimler kritik noktada duruyor sorun çözme konusunda.

Üretim potansiyeli yüksek olan o dağların, o yayların boş bırakılmaması, değerlendirilmesi gerekir.

Her sosyolojik grubun bir yaşam felsefesi vardır. Bu göçer gruplarının yüzyıllardır süren hayat tarzlarının iyileştirilerek devam ettirilmesi gerekmektedir. Türkiye'de son yıllarda birikmiş sorunlar çözülüyor, bu sorun da gereği gibi sunulursa çözülecektir. Samimi göçer gruplarını belirleyip yerleşik hayata geçmek isteyenleri yerleşik hayata geçirmeli. Hem göçer hayatının devam etmesi hem de bunların hayatının kolaylaştırılması lazımdır. Hazine arazileri bu amaç için kullanılabilir. Ancak bazı şeyler o kadar kolay değil. Mesela elde hazır hazine arazisi Urfa'da yok. Ama bu yaratılabilir.

Yaylaları değerlendirebilecek bir mekanizma geliştirilmeli. Mera Kanununda, Köy Kanununda, Belediye Kanunlarında birtakım değişiklikler yapılabilir. Göçerlerin faydalanması eklenebilir. Bu anlamda,

- Yaylalar göçerlerin mülkiyetine değil ama hizmetine sunulabilir.
- Kışlaklar için yer gösterilebilir.
- Sağlık, eğitim sorunları çözülebilir.

Göçerlerin temel sorunları, yarı yerleşik hale gelebilmeleri ve yaylakların bunlara açılmasıyla önemli ölçüde çözülebilir.

Kaybolan hayat tarzı yeni nesillerle birlikte tamamen ortadan kalkmaktadır. Bu hayat tarzının, bu kültürün devam ettirilmesi için bunların hayat şartlarının kolaylaştırılması lazımdır.

Eğitimle ilgili sorunları çok fazla, bu anlamda mağdurlar. Eğitimde dezavantajlı kesimler. Çadır okullar kuruluyor. Milli Eğitim Bankalığı üzerine düşeni yapmaya çalışıyor ancak göçerlere yerleşik bir yer verilmelidir. Göçerlerin hayat şartlarının zorluğu çocuklarının eğitimini onlar için geri plana itiyor. Göçerliğin mutlak surette Türkiye'de devam etmesi lazım. Bölgede hayvancılığı ayakta tutan göçerlerdir, bu vesileyle onların isteklerine kulak verilmelidir.

Türkiye'de şu an 5 milyon hektar hazine arazisi var. Bunun 3 milyonu tarım yapılabilir özellikte, bunun da 2.5 milyonu kimin elinde belli değil, işgal altında. Hazine arazilerimiz bile darmadağın, meralarımız da aynı. Öncelikle toplulaştırma yapılmaktadır.

Göçerler için neler yapılabileceği noktasında;

1. Kışlak ve yaylakların belirlenip kapasite noktasında, rakamsal verilerin ortaya konması lazım. Kışlak ve yaylak verilmesini, bunların dağıtımını Tarım Bakanlığının yapması gerekir.
2. Örgütlenme, Tarım Bakanlığının kontrolünde olmalı. Bakanlığın verdiği 64 çeşit destek var. Bu desteklemelerden faydalanmaları gerekir. Örgütlü olmadıklarından faydalanamıyorlar.

3. Desteklemeler sadece hayvan desteklemesiyle kalmamalı, destekleme hayvancılık ürünlerine de yapılmalı.
4. Entegre kırsal kalkınma projeleri yapılmalı. Bunun için de devletin elinde her türlü bilginin olması lazım. Gıda Bakanlığı, veri tabanları çalışmalarını başlattı, böylece eldeki bilgiler doğrultusunda destekler takip edilebilecektir.

Göçer kültürünün devamı yönünde bir toplantı yapılması lazım.

1934 yılında çıkarılan ilgili yasa, göçebeliği bitirecek olan, göçbeleri tam olarak yerleşik düzene geçirmeyi öngören bir kanun. Bu toplantılardan görüldüğü kadarıyla, göçerlerin tam yerleşik hayata geçmesi söz konusu değil. Mevzuatta yapılabilecek düzenleme göçebeliği bitirecek yönde değil de göçerlik yaşamını kolaylaştıracak yönde olmalıdır.

1980'li yıllarda, Sarıkeçili göçerleri Karaman'da istekleri doğrultusunda şehirselleştirildi, amaç hasıl olmamış ki, sonradan konutları bırakıp kendi hayatlarına döndüler.

Kanunda çok da doğru olmayan kısıtlamalar var.

Sonuç:

Göçerlerin hayat şartlarının ve sosyal yaşamlarının iyileştirilmesi;

kültürlerinin ve yaşam felsefelerinin yok edilmeden korunması;

yarı yerleşik hayata geçirilmeleri;

yaylak ve kışlaklarının olması;

sorunları çözmeye yetmeyen mevcut mevzuatın yeniden düzenlenmesi;

yaşam alanları, yaşam biçimleri, çalışma koşullarının projelendirilmesi;

yönünde gerekli çalışmaların devlet eliyle yapılması beklentisi bu çalışmanın özüdür.

GÜNEYDOĞUM DERNEĞİ'NİN MEVZUATTA DÜZENLEME ÖNERİSİ

Hazırlayan
Sadberk DAŞAR
Avukat
(Güneydoğum Derneği Üyesi)

***Karacadağ
“Özel Çevre Koruma Bölgesi”
ilan edilsin***

Göçerler, göçer yaşantısı nedeniyle anayasa ile korunan en temel insan haklarından dahi yararlanamamaktadırlar.

Göçerler, bir vatandaş olarak doğaldır ki anayasa ile tanımlanmış temel insan haklarının dışında tutulmazlar. Ancak, göçer yaşantısı nedeniyle bu hakların tamamen dışında kalmaktadırlar. Göçer yaşantısı kanun ile tanımlanmadığı için, göçerler hukuk sistemimizin tamamen dışına atılmış durumdadırlar. Bilindiği üzere; Anayasamızın “Devletin Temel Amaç ve Görevleri” başlığı altında düzenlenen 5.maddesinde, Kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleri ile bağdaşmayacak surette sınırlayan ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak devletin temel amaç ve görevi olarak sayılmıştır.

Mevcut Hukuk sistemi içinde tanımlanmamışlar ve yok sayılmışlar. Kendilerine yerleşik düzen dayatılmaktadır.

1- Her ne kadar 14/06/1934 tarihli 2510 sayılı İskan Kanunu 19/09/2006 tarihli 5543 sayılı İskan Kanunu ile yürürlükten kaldırılmış ise de yeni Kanun da Göçerler ve göçer yaşantısı ile ilgili olarak günümüz koşullarına ve ihtiyaçlarına cevap vermekten, çözüm getirmekten uzak kalmıştır.

2- 4342 sayılı Mera Kanununun uygulama Yönetmeliği olan "31/07/1998 tarihli 23419 sayılı RG.de yayımlanan Mera Yönetmeliğinin "**Göçlerin Mera, Yaylak ve Kışlaklardan Yararlanma Usul ve Esasları**" başlığı altında düzenlenen 13. maddesinde, "göçerler" in meralardan yararlanması izin alma ve kira olarak bedel ödeme koşuluna bağlanmıştır. Yerleşik köylerin köy tüzel kişiliğine tahsis edilmiş ve bedelsiz yararlandıkları meraları bulunmakta iken, "göçerler için tahsis edilmiş olan ve bedel ödemeksizin yararlanabilecekleri" hiç bir mera bulunmaması anayasanın eşitlik ilkesine aykırıdır.

3)Göç yolları ve yaylaları; Göç yollarının da şehirleşme, tarım arazisi, orman sahası gibi nedenlerle engellenmemesi için özel bir plan ile göçerlere bırakılması, en azından göçerlerin göçünün engellenmemesi amacıyla Göçer yaşantısı, tarihsel, kültürel özgün dokusu dikkate alınarak ve tanımlanarak "Özel Çevre Koruma Bölgesi " ilan edilebilir veya bu amaca hizmet eden bir düzenlemeye ihtiyaç bulunmaktadır.

"Karacadağ Göçerleri" tarihi, kültürel dokusu, özgün yapısı nedeniyle korunması gerekmekte olup, kendileri de göçer yaşantısını devam ettirmek iradesindedirler.

Diğer taraftan, Karacadağ'ın doğal bitki örtüsü (florası) itibariyle özel bir durumu vardır. Doğal çevre olarak korunması gerekmektedir. Karacadağ, Karacadağ Göçerleri ile bütünleşmiş durumdadır, birini diğerinden ayırmak mümkün değildir. Bu özel durumu nedeniyle içinde göçerlerin yaşam biçimi/kültürleri de tanımlanmak suretiyle **Karacadağ, göçerleri ile birlikte "Özel Çevre Koruma Bölgesi" ilan edilmeyi hak etmektedir.**

4) "Göçer topluluğu" var ancak hiçbir hukuki statüsü yok. Devletimizin idari yapılanması "Köy, İlçe, İl " şeklindedir. İskan Kanununda "**göçebe**"; "Yerleşik tarımsal faaliyetler dışında kalmış, sabit ve daimi bir konuta bağlı olmadan geçimlerini göçer hayvancılıkla sağlayan, tabiat ve iklim şartlarına göre yurt içinde yaylak ve kışlaklar arasında göçen, bu hayat tarzını kadimden beri sürdüren, aralarında hısımlık ilişkileri bulunan ve hayvancılık faaliyetlerini bir grup halinde yürüten Türk vatandaşlarıdır." Şeklinde tanımlanmıştır. Görüleceği üzere "Köy" olabilecek bir topluluktur. Göçerler, göçer yaşam biçimini devam ettirmek isterler. O halde Göçer topluluğunun tanımlanması, hukuk düzeni içinde yer alması gerekmektedir. Bu durumda her bir göçer topluluğu için, yerleşik Köy'den farklı olarak kendi gerçeklerine uygun yapılacak bir tanımlanma ile "Göçerköy" tanımı yapılarak, Kanunda yer verilmeli, "göçerköy" olarak tüzel kişiliği olmalı, muhtarı olmalı, göçerköy tüzel kişiliğine tahsis edilmiş ortak kullanım alanları olmalı, yaylak ve kışlak yeri olmalı,

6) 4721 sayılı Medeni Kanun'un 713. maddesi "olağanüstü zamanaşımı" başlığı altında düzenlenmiş olup; tapu kütüğünde kayıtlı olmayan bir taşınmazı davasız ve aralıksız olarak 20 yıl süreyle malik sıfatıyla zilyetliğinde bulunduran kişi, o taşınmaz ile ilgili olarak mülkiyet

hakkının tapu kütüğüne tesciline karar verilmesini isteme hakkına sahip olur. 3402 sayılı Kadastro Kanunu da ayrı doğrultudadır. Göçerler, yüzyıllardır bu toprakları kullanan topluluklardır. Hukuk gereği kullandıkları toprakların hak sahibi kişisi konumundadırlar. En azından göçer topluluklarının kullandıkları kışlak ve yaylaklar bu topluluk adına tahsis edilmesi gerekir iken, bu güne kadar kendileri adına hiçbir mülkiyet hakkı tesis edilmemiştir.

Göçerleri yaşamdan silen, bu vatandaşlarımıza karşı büyük haksızlık doğuracak başka bir uygulamaya daha dikkat çekmek isteriz;

Her vatandaşımıza kimlik numarası verilmesi ve her vatandaşımızın adres kayıt sistemi içine almak adına MERNİS (Merkezi Nüfus İdaresi Sistemi) ve "Adres Kayıt Sistemi" oluşturulmuştur. Bu kapsamda, "göçerler" de sırf kayıt sistemi içine almak gayesi ile gerçekte hiç yaşamadıkları köyler ile ilişkilendirilerek sisteme dahil edilmişlerdir. Ancak, 7201 sayılı Tebligat Kanununun 10.maddesinde, muhatabın adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresi, bilinen en son adresi olarak kabul edileceği ve tebligatın buraya yapılacağı, hüküm altına alınmıştır. Göçerler, sırf kayıt sistemine dahil olmak adına gerçekte yaşamadıkları köyler ile ilişkilendirilerek kendilerine uzun süre bulunmadıkları yerler adres olarak belirlenmiştir. Bu durumda göçer vatandaşımız kendisi yaylada iken ve belki de altı ay uğrayamayacağı kayıtlı olduğu köye yapılacak tebligat geçerli bir tebligat olacaktır. Bu tebligat ile tebliğ edilen adli ya da idari nitelikte resmi bir evraka karşı yasal süresi içinde itiraz edemeyecek, başvurusunu yapamayacak hak kaybına sebep olabilecektir.